

PETRA MEŠŠA

DETECTED LANDSCAPE

Kurátorka: **Miroslava Urbanová**

Vernisáž: 22. marec 2018 o 18:30 hod.

Trvanie výstavy: 22. marec — 22. apríl 2018

Miesto konania: Salón

Výstava *Detected landscape (Objavená/zaznamenaná krajina)* svojím názvom odkazuje k snahe o aktualizovanie uchopenia žánru krajinomalby a krajiny ako takej. Táto aktualizácia je širšie rámcovaná novou geologickou epochou antropocénu a všadeprítomnými technológiami zaznamenávania a dohľadu, či už pomocou satelitných snímok alebo záznamov z dronov. S týmito zmenami v globálnom meradle sa spája deromantizovanie „prírodnej“ krajiny ako takej a jej chápanie ako určitého premenlivého nielen geografického a geologického, ale aj politického, kultúrneho a sociálneho priestoru.

Petra Mešša vo svojej najnovšej sérii pokračuje v rozvíjaní témy tzv. banálnej krajiny, tentokrát v médiách malby, fotografie a videa. Nezaujímajú ju monumentálny prírodný masív zasnežených končiarov a nekonečných dolín, ktoré inšpirujú k existenciálnym povzdychnutiam a popevkom na poli ľudovej, či populárnej hudby. Vyberá pohľady a fragmenty z krajinného repertoáru, kde sa na prvý pohľad neobjavuje nič špecifické, či prvoplánovo malebné.

Vytvára série, kde sa ústredným motívom stáva mláka, peň stromu, či kopa dreveného odpadu. Tieto známe a pritom presne nelokalizovateľné útvary a štruktúry

však v sebe takmer vždy nesú stopu ľudskej ruky aspoň v rovine indexu - niekto vyjazdil autom brázdou, v ktorej sa usadzuje voda, zošal strom, ktorého peň vidíme. Vzniká tak istý kaleidoskop každodennosti, ktorý však opakovaním môže paradoxne sklízať do dvoch odlišných polôh. Jednou z nich je vyzdvihnutie týchto banálnych námetov do symbolickej roviny - mláka ako symbol cyklických javov v prírode, peň ako symbol ubiehajúceho času vpísaného v letokruhoch. Na druhej strane, tieto obrazy, o ktoré sme zaviedli pohľadom bez hľadania ich estetického potenciálu, nám samy o sebe môžu byť málo. Málo, pretože sa nám okamžite v pamäti spájajú so širším obrazom krajiny, jej inými než vizuálnymi podnetmi.

Od realisticky prevedenej klasickej olejomalby, ktorú autorka s nadhľadom používa na spomínané banálne motívy, prechádza (či sa navracia?) k fotografickému záznamu, ktorým vzdáva istým spôsobom poctu genealógii umeleckého spracovania témy krajiny. Ďalším stupňom (či registrom) zachytenia krajiny sa stáva videozáznam. Statická kamera nám však opäť zabraňuje v obsiahnutí viac než autorkou zvoleného výseku. Ten už síce obsahuje dôležitú zvukovú informáciu, no zaseknutí pri pohľade na zdanlivo do seba sa vlievajúci potok, môžeme iba lakonicky skonštatovať: panta rhei a čo ďalej? Práve tento moment premenlivosti, unikania, vnímania odlišností jednotlivých zobrazovacích registrov a našej pozície ako subjektu postaveného pred reflektovanie vlastnej pozície a vzťahu ku krajine, ohraničuje hľadanie banálnej krajiny aj u Petry.

Umelkyňa si zároveň uvedomuje, že pracuje s obrazmi stredoeurópskej krajiny, pevne ukotvená geograficky, ale aj esteticky, v istej kontinuite, či vymedzovaní sa voči tradícii a zároveň príslušnosťou k prúdu rozmyšľania o krajine, ktorý bol označený termínom novodobý romantizmus, či konštruktívna lyrika (Mária Janušová). Istou kontemplatívnosťou, jednoduchosťou námetov a ich prevedenia sa Petra vedome vymedzuje voči prevahe vizuálneho smogu, no prístup umelkyne k materiálu smeruje k čoraz analytickejšiemu hľadaniu krajiny, krajiny dotknutej a zasiahnutej, objavenej a zaznamenatej.

Miroslava Urbanová

Petra Mešša (*1987, rodená Vojteková) je absolventkou malby na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Fischer, doc. Kosziba). Jej práce boli prezentované na skupinových výstavách Novodobý romantizmus v (Galérii mesta Bratislava (2015) alebo Konštruktívna lyrika v Galérii mesta Plzně (2017).

Realizáciu výstavy podporil
z verejných zdrojov formou štipendia
Fond na podporu umenia.

Nitriansku galériu zriaďuje
Nitriansky samosprávny kraj.